

Vidlák: Ještě jednou a je s vámi konec

- CZ24 News | 2. března 2023

ČESKO: Před několika dny jsem dal na sklo článek, ve kterém jsem upozornil na novou iniciativu Jiřího Paroubka, který se snaží rozjet nové levicové hnutí s názvem Nespokojení. Chce propojit levou část voličského spektra a vrátit k sociálně demokratickým hodnotám z dob, kdy se tato strana bila za zaměstnance a ne za padesát pohlaví a neutrální záchodky. Paroubek také naznačil spojení kupříkladu s Michalem Haškem i s KSČM.

Ve svém článku jsem napsal, že Paroubek byl poslední skutečný předseda Sociální demokracie. Po něm už přišli jen likvidátoři, kteří si dodnes myslí, že to dělají dobře a dokázali z třicetiprocentních preferencí udělat preference tříprocentní a každým dalším krokem dokazují, že ČSSD má stále ještě kam klesat. Většinu voličů si už dávno seshíral Babiš, něco odevzdali Okamurovi a tím se podařilo, že pokud ČSSD zítra zmizí z dějin, nikdo to ani nepozná.

Ale také jsem napsal, že v dnešní době není snadné dělat demonstraci. Lidi už si totiž jen tak z něčeho na zadek nesednou. Zadlužení prodáváči pizzy umějí svolávat desetitisíce lidí i bez transparentního účtu a založeného spolku. Chuť demonstrovat by byla, ale veřejnost už tak nějak ví, jak to chodí, už mají odhad na situaci i na lídry a pustit se do něčeho takového, to člověka může vystřelit k výšinám a nebo ho to politicky pohřbí. Středula by mohl vyprávět. Jeho prezidentská kandidatura skončila ve chvíli, kdy na odborářskou demonstraci dostal jen sedm tisíc lidí. Všechno ostatní byla už jen monetizace.

V úterý jsem měl cestu do Prahy a tak jsem si ji naplánoval tak, abych se na hentu paroubkovu demonstraci alespoň na chvíli mohl podívat.

Nerad to říkám a jako starého levičáka a voliče Sociální demokracie mě to vysloveně mrzí, ale dle mého soudu to byla pěkná slabota. Lidí mohlo být tak dvě stě, možná tři sta a to jsem optimista. Dobrá půlka z nich byli příznivci KSČM, což mě nepřekvapuje, protože komunisté měli vždycky mnohem disciplinovanější a loajálnější členy. Červené vlajky jednoznačně převládaly.

Nejhorší dojem ale na mě udělalo samotné pódium... Prázdné. Nic. Žádný banner s nápisem „Nespokojení“ nebo s čímkoliv jiným. Šedivá konstrukce, nikdo se nepokusil to ani ozdobit. Kdyby tam přijela Česká televize natáčet dezoláty, tak mohl být kameraman naprosto v klidu. Do záběru by se žádná dezolátní reklama stejně nedostala, protože tam žádná nebyla. Přitom to je základ všeho. Novináři nikdy nenatočí hezké záběry, vždycky se budou snažit najít bezzubého křičícího důchodce nebo nějakého potetovaného ranaře... a když ho nenajdou, tak si ho tam sami přivedou. To je normální. Ale je velký rozdíl, jestli za člověkem v popředí vlají české vlajky... Je jedno, že J.X. Doležal ve svém článku nadává na proruské troly... důležitější je, že na záběrech z pódia je i nápis „Česko proti bídě“. Když už platím za zábor prostranství a musím si objednat někoho, kdo tam postaví repráky a další audiovizuální techniku, tak prostě musím pamatovat i na příslušné nápisy a odkazy na www stránky. Dvě reklamní rolety to fakt nevytrhnou.

Mimochodem... je čtvrtek a já jsem stále ještě nenašel žádné internetové stránky, které by tomuto novému hnutí patřily. Je možné, že mi to vyhledávač prostě ještě nenabízí, ale zatím je možné je najít jen na fejsbůku a z demonstrace je tam jen jedna fotka, tisková zpráva, ale žádné video. Na jútubu také nic. Přitom se to natáčelo. Viděl jsem to.

Na loňských protivládních demonstracích bylo vidět nadšení organizátorů. Nějaká snaha.. víra, že by se svět mohl zlepšit, že je možné se semknout a pohnout světem. Bez ohledu na všechny chyby

organizátorů to byl pokaždé úžasný happening, který si lidi zpravidla užili. Demontrace leckdo využil – Václavák byl plný různých petičních stánků i samozvaných proroků, kteří se tam setkávali se svými příznivci (včetně mé maličkosti.) Tady nebyl nikdo. Nebyl ani důvod.

Pánové, já vím, že jste kdysi byli ve vysokých funkcích. Já vím, že jste ve své době předvedli tah na branku i schopnost improvizovat. Já vím, že jeden obyčejný Vidlák vám do toho nemá co kecat, ale ještě jedna taková demonstrace a je s vámi konec. A dost možná je to jedno, protože je s vámi konec už teď. Čísela z toho tak hluboká šed', že to chvílemi působilo až zoufale.

Takhle se to prostě nedá dělat. Demontrace se svolává s delším předstihem a už dávno před svoláním se na její organizaci pracuje. Je třeba se naučit pracovat se sociálními sítěmi, protože velká média pomáhat nebudou. Je třeba si vytvořit zpětnou vazbu s publikem, je třeba sehnat peníze a hlavně - všichni už víme, že se to dělat dá. Tato demonstrace působila, jako by se někde vyškrábly poslední peníze ze stranické pokladny a objednaly se za to repráky a střecha. Stál jsem tam a dělalo to na mě dojem, že „ti burani si nic jiného nezaslouží.“

Ve stejné době Jindra Rajchl vydal 200 tisíc korun jen za letáky a zařizuje, aby Václavák byl ozvučen odshora až dolů. A už měsíc nedělají stovky a tisíce lidí nic jiného, než lepší plakáty, posílají maily a dělají koláže na fejsbůku, jak na demonstraci zve i Petr Fiala. Mají krajské koordinátory, organizují autobusy. Nejprve vytvořili podpůrnou strukturu a teď ji využívají. Není to show jednoho muže. Jsou za tím tisíce pracovních hodin.

Prostě nebe a dudy.

Jasně, Paroubek mluvil dobře. I ti ostatní. Správně pojmenovali příčinu většiny problémů. Je vidět, že vědí, jak to v politice chodí. Ale bylo to prostě takové ušmudlané. Do politiky neseme šedé pódium a zachraňují to disciplinovaní voliči KSČM. Rád bych řekl něco lepšího, ale kde nic není, ani čert nebere. Sorry jako.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)